

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 320 korona.
 Fél évre 160 korona.
 Negyed évre 80 korona.

Egyes szám ára:
6 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Nyár-Asszonyom...

Nyár-Asszonyom! Mért sírsz Szerelmem?
 És sírva simult hozzám a Nyár:
 Menj jó lovag, a messzi erdőn
 Hervadt levél pereg le már.

A fákon fáradt mosolygóssal,
 Mint gyertyafény reszket, ragyog,
 S arról mesél a napsugár,
 Hogy nemsokára meghalok.

... Jaj, nem szabad! Szemed ragyog még,
 Nyár-Asszonyocskám, Életem . . .
 Menj és amit parancsolok,
 Tedd meg még értem, Édesem!

Mondd meg neki, hogy érte éltem,
 Hogy meghalok, ha nem szeret . . .
 És hozz, hová a lába lépett,
 Hervadt virágot, levelet.

Ott túl az erdőn éjjelente,
 Egy ifju lovag vár reám,
 Mondd meg neki, hogy csókolom
 — Ma, az utó'só éjszakán.

És szórd sirom fölé halkán,
 Vagy ha már sirom sem leled,
 Ugy szórd el kinn a temetőn,
 S csak annyit mondj: Isten veled.

... Vágtass lovag — váltott lovon!
 Siess! . . . Mondd, még ma itt vagyok!

— — — — —
 — — — — —

Sajnálom, édes Asszonyom . . .
 Ma éjjel én is meghalok.

Dolgozgatunk.

Manapság a drágaság oly nagy,
Hogy azt sem tudjuk, mi lesz hol-
nap

Ebédre, avagy vacsorára....
Bizony így van ez, kedves Klára!

Igényeink lassankint kopnak,
Ruhánk is egykedvűen kopik....
S a csecsemők sóhajtván szopnak,
Mert drágán adnak tejet a bocik.

Vannak azért, akik nem szüken,
Ellenkezőleg bőven élnek....
Ezek azok, kik egykedvűen
Ugy tesznek, mintha — keresked-
nének.

Van aztán, aki szelleméből
Él hatósági krumpli-blockon,
Isten különös kegyelméből.

Mindenki küzd és senki sem henyél
A milliomos is — többet remél.....
Az asztalos gyalul, farag az ács,
Kovács kezében peng a kalapács,
Borbély habot habar, a tyúk apar
— S ezért olcsóbban tojni nem
akar.

S jaj, még se tudjuk, mi lesz hol-
nap

Ebédre, avagy vacsorára....
— Legföljebb csókot vacsoráznak,
Bizony így van ez, édes Klára!

bb. b.

Cávirat.

Eladstein Manó

Budapest,

Árdrágító-tér, 37.

Mennyibe kerül ott a harisnya
— négvzetcentimétere?

Emelstein.

Emelstein

Debrecen,

Piac utca.

Egész nyugodtan emelheti, négy-
zetcentiméterenként három korona
hatvannal.

Eladstein.

Szószerint.

— Mit szól hozzá sógorom, csak
nem akar felmenni a buza ára.

— Hát sógoromnak nem elég a
7000 korona mázsánként?

— Bizony nem a' sógorom. —
Huszezernek kéne annak lenni
igazság szerint.

— Igazság szerint, persze. De ki
törődik most a szegény gazda em-
berrel?!

— De az adót tuggyák felfelé
nyomni, sógorom, ugyi-?!

— Abbony, osztég avval nem tö-
rődnek, hogy az ember egy kis
könnyű pizhe jussik.

Egy nagyon fukar barátunkkal
történt, aki minden alkalmat fel-
használt, hogy potyázzon és meg-
takarítsa aköltségeket. Véletlenül
soha sincs nála cigaretta, szívesen
jelenik meg ebéd és vacsora előtt
néhány perccel, hogy zután hosz-
szs szabódás után elfogadja a meg-
hívást.

A multkor éppen akkor ült oda
az asztalunkhoz a kávéházban, a
mikor X. elé odatették az illatos
sárgadinnyét, amit rendelt. Göm-
bőlvü, apró, turkesztáni dinnye
volt, még érintetlen és fölívágtalan.

Fukar ur a maga mézes modo-
rában kezdte dicsérni a dinnyét.

— Ej, ej, milyen jó szaga van,
pompás darab, igazán. Szerencséd

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön
meggyőződhet arról
hogy a mai áremelkedések dacára is
jutányosan szerzeketi be **csizpő** és
osizma szükségletét
méret után, ha lemegy
FÁBIÁN
cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákózi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

van ezzel a dinnyével.

— Parancsolsz? — kérdezte X.,
aki éppen belevágott a dinnyébe.

— Ó, dehogya... nem fosztalak
meg... Én igazán csak az ízére va-
gyok kíváncsi... azt tőled is meg-
tudhatom...

— No, de kérlek...

— Hát nem bánom, adjál belőle,
de igazáncsak egy egészen picikét.
Nem fogadok el sokat... nem is
enni akarok belőle tulajdonképen,
csak éppen azt akartam tudni. —
hogy körülbelül milyen az íze.

— Ja, körülbelül, — mondta X.
elvesztve türelmét, azzal lekanya-
ritott a dinnye héjából egy darabot
és hozzácsapott egy kanállal a
dinnye lötytös, folyós magvából.

— Tessék, — nyújtotta át, — kö-
rül ilyen és belül ilyen.

Kis kertemben...

(Egy vén lány dala.)

Kis kertemben kivirított

Már a sás,

Belőlem gazdatisztné

Lesz —

Nem lesz más,

Harmatos a sásliliom

Levele,

Bár csak engem

Egy gazdatiszt

Elvenne.

Negyven éves elmúltam

A tavaszon,

Még se vagyó még

Tekintetes asszony,

Harmatos a sásliliom

Levele,

Nem leszékén én

Gazdatisztné

Sohase!

Esküdözött,

Engem vesz el,

Nem vesz mást,

A sásliliom hallotta

A vallomást,

Lehullott a sásliliom

Levele,

Hulló virág

A férfiak szerelme.

Névtelen asszony.

Dr. Thalamus opticus csodálatos kalandja szerelmi téren.

Csodálatos kis emberke volt ez a Thalamus Opticus. Nagy szakállal a földet horzsolta és a tanár ur szürös, (szürke szemétől rettegtek a szemek, mert Thalamus Opticus — szemész volt, a szó legszorosabb értelmében.

Hanem azért mégis egyetemi tanár lett belőle, mert rém szorgalmas ember volt ez a Thalamus. És a szorgalom kimozdítja a hegyeket, monja egy kissé régi história.

Csak egyhez nem értett a mi Opticusunk... Az asszonyokhoz.

Éppen azért az asszonyokról is írok majd egyet-mást Thomással kapcsolatosan, mert én ugyan a szemészethez (kivéve a szerelem körüli szemészetet) nem nagyon értek, de a lovat, meg az asszonyt meg lehetőségen ismerem. Tudom pl. azt, hogy asszonyban, meg lóban nem lehet bízni. És még sok mindent tudok és el is mondanám, de most én is úgy gondolom, hogy Thalamusról kezdtünk beszélni.

Az első kaland ott kezdődik valahol a Thalamus medikus korában. Lakott pedig a pesti bérházban es tempore egy pernahajder hajadon, aki nem átalotta a már akkor is cvikkeres, bár még szakállatlan doktor urat nyíltan „alamuszi Thalamusznak“ nevezni.

Egy holdas estén — gondolom, az első szigorlat után történt — Thalamus furcsa bizsergést érzett az összes „nervuszok“ tájékán. — Különösen, elnyújtózkodva, hanykolódva feküdt az ágyban. Az okot sehogy se értette és a kísérteties éjszakában (Ó rémület!) lassankint a tetanus rettentő kórjelei bontakoztak ki a medikus ijedt szemei előtt, a szürke falon.

Reggel rohant a klinikára: Professzor ur! A tetanus... a tetanus. — szólt hebegve és elmondott mindent úgy, ahogy volt.

De a jó öreg professzor csak a

fejét csóválta: Nem tetanus az, fi-am, hanem szerelem. És otthagya az ámuló Thalamust, aki ennyire félrenézte a tetanus meglehetősen tiszta kórképét.

Ekkor nézett csak körül Thalamus és ijedten konstataálta, hogy történetesen (ördög és manó) véletlenül a szemészetre futott az átkozott tetanusval. Ez volt a Thalamus első szerelmi kalandja és mivel a professzornak tizenkét lánya volt, az első lépcső a katedra felé.

A második esetnél Thalamus Opticust már mint a nagynevű szemész első segédjét, szemlélhették.

Egy esős őszi délelőttön történt, hogy dr. Thalamus mélyebben talált belenézni a Nagynevű Szemész legidősebb leányának, a kisé aggszüz Amphitaticénak bájos szemébe. Hogy a szemfenéken mit is láthatott Thalamus, nem tudom. De a papa, aki élénken emlékezett még a Thalamus tetonusára, így szólt: Romlatlan ifjúságé a jövő s néhány hét múlva Thalamust a lapok hasábján láttuk viszont.

Dr. Habitus Pthisicus, egyet. ny. r. tanár bájos leányát: Anaphilatiát, eljegyezte dr. Thalamus Opticus, egyet. tanársegéd.

Ez volt a Thalamus második s egyszersmind utolsó szerelmi kalandja és a második lépcső a katedra felé.

Kalapok tisztítását,
 vasalását és javítását
 elvállalom. — Használt
 kalapokból ujakat
 :: :: készítek. :: ::

Beliczay
 kalapos, Piac-u 38.
 a fő-posta mellett.

Thalamus professzor harmadik kalandja szerelmi téren úgy kezdődött, hogy közben a felesége tizen-nyolc leánynak adott életet.

Thalamus méltóságos ur szakállal úgy a nyolcadik leánygyermektől kezdve mindinkább a földet kezdte söpörni és holdas estéken mindinkább úgy csillogott szakállal szelid ezüstje, mint üstökösfarok.

Hanem került pediglen egyszer a szemészetre egy fiatal doktor, aki addig az összehasonlító anatómiával foglalkozott. Meglehetősen esetlen fráter volt, de értette a dolgát.

Ez a fránya fráter aztán egyszer unalmában összehasonlította a Thalamus professzor tizennyolc leányát és megdöbbenve tapasztalta, hogy legalább is kilenc különböző apától származnak.

Papirra is vetette szép sorjában. Sőt azt is kiszámította a nyomorult, hogy már az öreg Habitus Pthisicus családjában is több, mint négyféle leányok voltak (pedig há mindössze csak tizenhét leány volt).

Végeredményben leszögezte még azt a tényt, hogy a szemészek meg lehetőségen rosszul látnak.

Bement a szobájába és lefeküdt.

Reggel jókor (a családfás doktor még fióizüen aludt) benyitott a szorgalmus méltóságos ur a laboratoriumba, hol is a lombikok között megtalálta a doktora előző estén írt — kimutatását.

Eleinte nagy érdeklődéssel olvasta, de azután megdöbbenve ismerete fel a nevét.

— Anaphilatia! — kiáltotta még elhalványulva, de azután csendesen elő akarta venni a mikroszkopot, azonban a mellette levő szén-savas üveget fogta meg. A földhöz csapta, hogy csak úgy repültek az üvegszilánkok.

És ez volt a dr. Thalamus opticus negyedik kalandja — a szerelmében.

b. b

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elővassa. ::

▽▽▽▽

Mondja, kedves villamosvasutegy, igaz, hogy maga újra felszáll? Mert akkor én végleg leszálllok.

Mondja, kedves nagyságos asszony, igaz, hogy mulik már a gyár?! Ugy-e, nem igaz?

Mondja, kedves korzó szépe, — miért nem sétál magával a korzó érfi népe?

Mondja, kedves Czeglédi ur, — Iajduszoboszlóról, hogy érezte magát Pesten? Kérde egy se nem szőre, se nem barna leányka. Választ érek.

Mondja, kedves Agárdi László, üzöltő ur, nem engem kerestél a orzón vasárnap? Kérde egy bar a asszony.

Mondja, kedves Tar ur, augusztus 6-án ott lesz az építészek bálján? Mert akkor én is ott leszek. Kérde egy kis csintalan.

Mondja, kedves Csillám Sándor, árosi hajdu, hogy mulatott azzal kis lánnyal a Belvárosiban? — Kérde egykis csintalan.

Mondják, kedve scigaretázó urak — mit szívnak ilyenkor? Kérde egy ipás ember.

Miért?

A sziveden úgy csüngök én,
Mint tarilt mező felett borongó köd
S a dalod hallgatom,
Mely szivedből szívembe költözött.

Miért tudtál úgy a szívembe dalolni?

Mért loptad szívembe legszebbik dalod?

S miért nyitod ki más előtt s előttem
Mért zárod be nagy szárnyas ablakod?

Ha már nem nyitod ki előttem ablakod,

Legalább nyisd ki a szived,
Hogy visszajöphassam régi, bus dalod.

Rohács K. József.

Csak egy kis tévedés.

Mihály gazda beborozva ballag haza felé. Az udvaron meggondolja, hogy benéz az istállóba először.

Közben az anyuk jutott eszébe s el is felejtette az istállót. Megállt a tehén előtt és szeliden igyszólt: No, ne haragudj, anyuk! Azzal vett egy jó öl szénát. Bevitte a házba. Oda nyomta a felesége elé: Egyél Csákó! Mert ha éhomra iszol, úgy jársz te is, mint én.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Színházi pletykázkodás

Száz szalékkal emelkednek a színházi helyárok. De hát muszáj, muszáj. Éppen azok a cikkek drágultak meg leginkább, mik kellenek a színjátszáshoz. Ilyenek: a festők, a ruha...

Az új primadonnáért. Timár Iláért nagy harcot kellett folytatnia a színigazgatónak. Sebestyén, a budai igazgató minden áron el akarta innen szerződtetni. A dolog aztán most úgy áll, hogy Timár Ilá valóban nagyon drága primadonna.

Szigethy Jenő, a népszerű Szigi itt maradt Debrecenben. Pedig megint hívták Pestre. De hát Szigi boldog családapa és boldog lakástulajdonos. Pesten meg nem volna lakás és nem lehetne ott a család, így aztán Szigethy maradt. Maradt, látottés győzött.

Unger István, a bonvivant lakást keres. Megfelelő lelépést — el énekel.

Cigány fogás.

Lopáson érték a cigányt.

— Hát aztán hogy mertél lopni, te pernahajder?!

— Ázst hallottam, hogy a bát-raké a szerencse.

Üzenet Erdélynek.

Lesulyt még egyszer az igazi szittya
vér
S a hulla rablókra százszoros halált
mér
Nem lesz majd irgalom, csak ha ke-
gyelmet kér
Csak ha kegyelmet kér s honába
vissztér.

Erdély kék gyémántja csodaszép vi-
déke
Nem hagyunk mi téged hullarabló
kézbe
Nem is maradsz soká idegen kezébe
Árpád szerzett nekünk büszkeségünk

Édes Magyarország lelünk büszke-
ségünk
Nem rabol el téged soha senki tőlünk
Mert hiszen csak te vagy egyedül
mindenünk
Kiderül a kék ég nem soká felettünk

Kovács Zsigmond.

Ki kivel, mi mivel és mi mivel ellenkezik vagy összefügg.

Ellenkeznek:

A szerelem — a házassággal.
A schymmi — a jó ízléssel.
A történelem — az igazsággal.
A szóda — az ódával.
A pénz — a tisztviselővel.

Összefüggnek:

A Fehér Ujság — az ártatlan-
sággal.
A nagybögő — az éggel.
A szerelem a gyerekekkel.
Az orvos a halállal.
Bugyi Sándor — a löccsel (ösz-
sze is függ — ellenkezi is).
A tej a vízzel.
Kupinszky Sándor (a Sporttér-
lap szerkesztője) — a vizto-
ronnyal.
Király Tibor — a verses köny-
vével (állandóan együtt látha-
tók).
Ésatöbbi. b. b.

Legszebb kalapok,
divatos formákban és színekben
Frank Edénél a megyeháza mellett

Gambrinus személyzete

Kezdjük el a főpincéren.
Ki a legény a csárdában,
Hogy ha nem Szücs Gábor főúr,
Kinek gyorsan jár a lába.

A rang után következik
Kiss József, a boldog ember.
Ki ha nem is egész főúr,
De sousjegye, az mindig nyer.

No, most jönnek az éthordók,
Teifenthaller István első.
A turfoknak nagy barátja
S a lóversenyeket leső.

Utána jön az öreg Svéd.
Habár rossz a dobhártyája,
Azért mindig nyerő száma.
A piros hetes kártyája.
Löfkovits ur nagy gigerli.
Elegánsan szeret élni.
A miskolci szép lányoktól
Nem szokott ő soha félni.

Paál Anti, az csendes ember.
Nem haragszik ő meg soha.
Azért mégis a természet
Vele mégis oly mostoha.

Zsiga, Sanyi, Henrik, Laci,
Itt van a négy sörapostol.
Ha nem megyen jól a munka,
Hátukon csattog az ostor.
No, most itt anagyprobléma:
Kinek van a legjobb dolga?

T. Zs.

**Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.**

**„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.**

1922. szeptember 3-án vasárnap:

Lady Hamilton.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és
órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor —

EGY KIS KÜLÖNBSÉG.

— Milyen különbség van Vécsey és a
valutauüzérek közt?

— Vécseyt ha játszik, zongora
kíséri, a valutauzéreket a rendő-
ség kíséri.

Papirinség.

Egy újság-regényből: Tehát igen?
Oh, Elza! Milyen boldog vagyok!
Hogy mit érzek, azt azonban —
tekintettel a papirhiányra — el
nem mondhatom.

Gondolatok.

Érdekes dolog, ha valakinek azt
mondják, hogy őrizkedjen a rossz-
akaróktól, de még érdekesebb, ha
arra intik, hogy őrizkedjen a jó ba-
aúktól.

Sok ember azt hiszi, hogy jobb
lenne, ha egyedül lenn ea világon.
Pedig akkor nem lenne, akit rágal-
mazzon.

Csak ott van békesség, ahol nem
laknak.

Kiss István.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű úri- és egyenruha szí-
bósága angolgyapjuszövetek isko-
lái és egyenruházati sapkák raktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Betörő-e vagy hösszerelmes? Esetleg... hát mi?

(A jelen hét legszenzációsabb —
merénylete.)

Nansika éppen azon gondolkozott, becsukja-e az ablakot, vagy ne. Meglehetősen hűvös szél bitangolt a bokrok között, de végre is Nansikának forró vére volt és az ablak végérvényesen nyitva maradt, egyenesen az itt lelt merénylet számára.

Alig, hogy levetkőzött és alig, hogy bebújt hófehér ágyacskájába és alig, hogy elmondta az esti imát — Istenkém, ismerkedtess meg mielőbb egy fess vőlegénnyel, vagy egy fess főhadnaggyal! — az ablakpárkányon egy sötét árny jelent meg. Valószínűleg Fantomas.

Mielőtt Nansika kiáltani tudott volna, Fantomas egy hatalmas ugrással a viltanynál termett....

Vakító világosság áradt el a szobában és Nansika pírulva húzta fel egész az álláig a könnyű takarócskát, mert ez a Fantomas csinos fickó volt.

Fantomas frakkban. Jaj, mit szól a barátnőm és megpukkad, ha elmondom neki, hogy Fantomas itt járt nálam és megcsókolt.

Pedig még meg sem csókolt, de annyi tény, hogy kitünő szabónál dolgoztat, gondolta még Nansika, mielőtt végleg elájult.

Gróf Fantomas megsimogatta a Nansika szőke haját és megcsókolta a piros száiacskáját, amitől a halálna rémült idegen végre is felnyitotta szemeit és remegve símult Fantomashoz.

Nansika (siri hangon): Az Istenért, mit keres itt ön?

Fantomas: Magát! Magát! Az életet, a boldogságot, a szerelmet.

Nansika (a szemeit boldogan lecsukva): El akar venni?

Fantomas: El.

Nansika: Hát akkor beszéljen a mamával!

Fantomas: Azonnal, csak egy kis türelmet kérek.

Nansika: Megadom, de én is kérek valamit öntől. Menjen oda a sarokba és forduljon háttal. Fel akarok öltözni.

(Fantomas készségesen elfordul és Nansika sietve kapkodja fel a ruháit. Közben az éjjeli szekrény fiókjából óriási revolvért húz elő.)

Nansika: Szabad, Fantomas! — (Ráfogja a revolvért.) Gyerünk a mamához!

Fantomas: Kényszeríteni akar?

Nansika: Dehogy, csak kérem.

Fantomas: Revolverrel?

Nansika: Igaza van. Nem vagyok gyáva. (A revolvért leteszi az asztalra.)

Fantomas: Mit fog szólni a kedves mama, hogy ilyen későn s ilyen — együtt?

Nansika: Jé! Lássá, erre nem is gondoltam.

Fantomas: Mindenre kell gondolni.

Nansika: És mire gondol most maga?

Fantomas: Én arra gondolok, hogy milyen különös is a véletlen.

Tudniillik nekem sejtelmem sem volt, hogy egy ilyen bájos kis leányt fogok kirabolni. (Az asztalról felveszi a revolvért.)

Nansika (ijedten): Hát mégis ki akar rabolni?! Istenem!

Fantomas: Csak semmi siránkozás! (Ráfogja a revolvért.)

Nansika: Hát tudja, mit? Ugy is annyira el vagyok keseredve, hogy szívesen halok meg a magam kariai között. Elvégre, tudja, hogy maga nagyon tetszik nekem?

Fantomas: Kidobja az ablakon a revolvért.....

— Fügöny. —

b. b.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Családi jelenet.

— Azt azonban nem hálloathatom el, hogy a ruhád tulságosan ki van vágva.

— Kérlek, ebből a szövethől már nem telt egy ruhára és ezt a szabónó csak akkor vette észre, amikor a ruha már készen volt.

Mesekezdések.

A jövő század mesemondóinak.

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy néptanító, aki ötszázézer koronát kitevő vagyonát halála után az m. kir. közoktatásügyi miniszteriumnak hagyományozta.

Hol volt, hol nem volt, talán igaz sem volt, élt a fővárosban egy kereskedősegéd, aki a pincéreknek megtiltotta, hogy őt doktor unak szólítsák.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiatal újságíró, aki Arany Tompa s Vörösmarty költői tehetőségét a magáéval összehasonlítván, amazokét kielégítőnek találta.

Hol volt, hol nem volt, nászutra kelt egyszer egy fiatal házaspár, de az ágyakkal sehol sem volt megelégedve.

Tudomány és természet.

A tudós (kémiai előadását befejezi. Beszél arról, hogy a vegytan mai állapotában már a természet olyan jelenségeit is előteremti, mint a tojás, a tej stb.): És most mindezek után beláthatják, tisztelt hallgatóim, hogy küszöbön áll az az idő, amikor megjelen az első hominulus, azaz meg lesz a lehetőség annak, hogy vegyi uton állítsunk elő embert....

Egy sutlogó női hang a szomszédjához: Ugy-e édesem, — már csak a régi rendszer mellett maradunk?

Tüskés Böske nótája.

Udvarunkon van két-három
Kanális.

Jár utánam egy csuf, göthös
Fiskális.

Nincsen annyi hajaszála
Csuf fején.

Mint ahányszor összeszidtam
Ötet én.

Ha a kutna egy kancsó vizért
Lemegyek.

Mint macska a forró kását,
Kerülget.

Fütyülök a két-háromszáz
Krónjára.

Nem leszek egy majomkirály
Babája.

Nincs édesebb gyümölcs,
Mint azananász.

Tetszik nekem egy „cuki”
Barna gazdász.

Ha estenként a fasonban
Találom.

Nincs nálamnál boldogabb
A világon.

Névtelen asszony.

A Maharadzsza szakála.

* Ezt a történetet szerző végső
elkeseredésében írta.

Hol volt, hol nem volt, élt egy
szegény Debrecenben egy maharadzsza.
Maharadzsza Károly. Erről a Ma-
haradzsza Károlyról szól ez a tör-
ténét, melynek a végét még Isten
bizony nem tudom.

Eppen ezért magam is borzasztó
szörnyen kíváncsi vagyok a Maha-
radzsza történetére.

Kezdjük hát előlről.

Őszintén megmondhatom, hogy a
maharadzsza civilben csizmadia
volt. És ezt annál őszintébben meg-
mondhatom. — miután Nagyatádi
Szabó minisztersége óta — nincs
lehetetlenség a földön.

Akárcsak Nagyatádi Szabó, a
maharadzsza is politikus volt világ-
élet óta.

Egy szép napon a maharadzsza

szerelmi bánatában, levágatta fél-
rőfös szakállát Szilágyinál, a Csar-
pó utaca 1. alatt.

S ettől fogva végtelenül szomor-
ruvá válik ez a történet.

Őszintén sajnálom, hogy éppen a
Villám kedves olvasóit kell ezzel a
történettel megütköztenem.

De mentségemre mégis felhozom
— hogy a dolognak van azért egy
kis csattanója is:

Történetesen — a maharadzsza-
nak egyáltalán nem is volt szakála
b. b.

Regénytöredékek.

A nagy költő álmoson hajtotta le
vizzel kibélelt fejét a kerevetre, a
melynek egyik lyukas részébe a víz
mind belefolyt....

...s a védőügyvéd szórakozottsá-
gában a mellette ülő nő zsebkendő-
jébe törölte az orrát a fegyházör-
nek....

Mit ér az élet dollár nélkül?...
ezt gondolta a nagy kritikus és el-
keseredésében betért a közel fekvő
vendéglőbe egy pohár sörre.... majd
később a mentőorvos konstata-
lta, hogy tettét öngyilkossági szándék-
ból hajtotta végre.

Még egy szem hiányzik a lán-
cól.... szolt a mester detektív — ké-
sőbb pedig a hiányzó szemével pó-
tolta a láncot....

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-
szintén **Fáyarokré**m és **Fáy-
szappan** békebeli minőség-
ben, valamint **Hajdusági**
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Színház mellett)

....s a betörő csontos ujjai meg-
zörrentek az éjszakában s a mester
unokaöccze, Chick, kiszólt az ajtón,
hogy: Szabad!....

...és a sötétben irtózatossal halál-
tusa jótszódott le... melynek széru-
mát egy veszett kutya próbálta ki
a nagyprofesszor.

...s erre mit tett a kapitány?...
kilötte az ezredese jobb szemét, a
mit az isonzói csatamezőn elvesz-
tett....

A detektív a mozdony átugrása
alkalmával oly súlyosan megsebe-
sült, hogy délután az MTK football
Matches egyik csatárját helyettesi-
tette....

Juliának e szomorú híre elszor-
ult a szíve, melyet az orvos ampu-
táció útján visszaszorított..

T. Zs.

Hozzá!

Szeretem hajad, kicsi T....m.
Szeliden simul a kezéd alatt.
Szeretem szép, erélyes homlokod,
Mikor úgy tűnődve, összebb vonod.
Szeretem szép szemeid sugarát,
Hő szalad tőle a szívemen át.
Szeretem szerelmes ajkadat,
Lángba borulnék a csókja alatt.
Hangodat hallva, könnyem is hull,
Szívembe örökre belesimul....
Óh!! De a lelkedet, a lelkedet
Szeretem legjobban mindenek felett
Oly büszke, oly férfias s oly büszke,
oly jó!

Nem is e kicsinyes földre való.
De ha nem volna a lelked oly nagy,
Mégis szeretnék, mert te vagy!!!!

Válaszoljon: *Tavasznak.*

Jó hír.

— Mit szól az újsághoz, hogy a
leendő veje megbukott?

— Megbukott? No, hát az a fiu
mindjárt tetszett rekem....

AMI KIMARADT A BIBLIÁBÓL.

— Tudod, miért vándoroltak ki voltaképen a zsidók Egyiptomból?

— Bizonyára azért, mer' tott is volt Lakáshivatai és elrekvirálták a lakásaikat.

Anekdoták.

JÓVÁTÉTEL.

— Miért nem jó a legyőzött országok valutája?

— Mert nagyon is erőse dolgozik a jóvátételi bizottság.

UJ ADÓNEM.

— Hallom, hogy a bekisért valutásoktól a dó fejében egy csomó pénzt elvettek. Milyn címen?

— No hallod? Hát beviteli illeték címen!

KÉT SZÓVAL.

— Két szóval megmondom, hogy aszerbek kiutasítgatása miatt milyen a magyarság hangulat?

— Nos, milyen?

— Rác pprikas!

NYÁRI SÓHAJ.

— Ha volna annyi pénzem, hogy el tudnék utazni az Északi Jeges-tenger mellé, mgélnék é na jég hátán is.

VILLAMOSON.

A zsufolt villamoson egy utas rá-förmed a másikra:

— Nem tud a maga lábán állani?

— Nem, kérem. Mert az én lábamon már más áll...

BALATON MELLETT.

— Miért nem jössz a vízbe. Micsike?

— Majd bolond vagyok. Nem azért jöttem ide, hogy ne lássák az új fürdőruhám!

Modern áramlatok.

Bordal — bo rés dohány mellözése kéretik.

Mulassunk! rajta! és igyunk!

De viz legyen az italunk!

Az ételhez nincs friss kenyér.

De a kéthetes többet ér.

Ki kiszolgáljon nincs cseléd.

Szolgálj ki maga d.lusta nép!

S ebéd után, ha jóllakánk.

Dobjuk kályhába a pipánk.

Énekelni, azt nem szabad.

Mert a háziur kidobot.

Igy mulatni aztán a jó!

S ha mindent imigy megtevénk.

Kiáltsunk fel, ha már evénk:

Éljen soká, éljen soká

A nőemancipáció!

Gondolatok.

Nem szabad barátainkról beszélni, különben elszólja az ember a barátság érzetét.

Szépen hazudni művészet, az igazat beszélni pedig annyit jelent, mint természethez híven cselekedni.

Faluhelyen

is tudják már a régi polgáremberek, hogy valódi

Diana-sósborszesz

kengetés kell a kifáradt testnek, mert a fájdalom magától ki nem áll, ha nem teszünk ellene semmit. — Árnyak is tömegesen vásárolni a

Diana-sósborszeszt

— **Kapható mindenütt!**

Gyártja: a Diana Kereskedelmi R.-T. Budapest, V., Nádor-utca 30.

Szalonban.

— Ha még egyszer meg mer csókolni, hola, hívom a mamát.

— Hiába hívja. A mamáját ugy sem csókolom meg.

A kilépés oka.

— Ejnye, ejnye, miért is lépett ki Gaal Gaszton az egységes pártból?

— Ugy látszik, azt tartja, hogy a kormány a földadó elengedésében nem elég gáláns...

Az anyós.

Férj és feleség barátságos csöndben ebédelnek. Még csak a levesné tartanak, amikor betoppan az anyós és köszönés helyett így szól a vejéhez:

— Ha én lennék a felesége, levek helyett marólugot adnék magának!

A vő nyugodtan válaszol:

— Ha maga lenne a feleségem, akkor szívesen meg is innám.

Szerkesztői üzenetek.

Ibolya. Beküldött közleményért nem kell fizetni; közöljük is, csak ne legyen sértő tartalma.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.